

Týždeň po 7. veľkonočnej nedeli - Biely týždeň /pred sv. prijímaním/

- Upratovanie Hertník rodiny:- Upratovanie Hertník rodiny: Semaneková 233, Semaneková 234, Tarasovitsšová 235, Kravcová 236
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- Napísať rozpis modliaciach sa tretiakov a birmovancov 2 + 2 dni (papier v sakristii).
- Prosím rodičov, aby prvoprijímajúce deti každý deň v nasledujúcom Bielom týždni prichádzali na sv. omše.
- Na budúci týždeň sú letné kantrové dni.
- K májovej pobožnosti pripájame od piatku po Nanebovstúpení Pána Novému k D. Svätému.
- Svieca paškál sa ponecháva po Nanebovstúpení Pána vedľa ambony. Zapaluje sa do konca veľkonočného obdobia.

22.05.2023 Pondelok Pondelok po 7. veľkonočnej nedeli alebo Svätej Rity z Cascie, rehoľníčky (ľubovoľná spomienka)	16:30 17:30	<u>Každý deň budú témy pre prvoprijímajúcich!</u> TÉMA č. 1: Hertník (+František - č. 203) Bartošovce (+Albert - č. 68) - za účasti birmovancov - po omši stretnutie birmovancov
23.05.2023 Utorok Utorok po 7. veľkonočnej nedeli	17:00	TÉMA č. 2: Bartošovce (+Filip - č. 160)
24.05.2023 Streda Streda po 7. veľkonočnej nedeli	16:45 18:00	TÉMA č. 3 + TÉMA č. 4: Hertník (+Ján,+Mária - č. 204) Bartošovce (+Juraj,+Veronika,+ostatní členovia rodiny - č. 156) - za účasti detí a mladých! <u>Po sv. omši ADORÁCIA!</u>
25.05.2023 Štvrtok Štvrtok po 7. veľkonočnej nedeli alebo Sv. Bědu Ctihodného, kň. a uč. Cirkvi alebo Sv. Gregora VII., pp. alebo Sv. Márie Magdalény de' Pazzi, pn. (ľub. sp.)	06:15 07:00	Hertník (vlastný úmysel - ...) Bartošovce (+členovia rodiny - č. 67)
26.05.2023 Piatok Svätého Filipa Neriho, kňaza (spomienka)	16:45 18:00	TÉMA č. 5: Bartošovce (zdr., B. pož a poďak. pre Soňu - 30 rokov - č. 88) Hertník (+Ján,+Veronika,+Július,+Štefan,+Mária,+ostatní členovia rod. - č. 19) - za účasti detí, mladých a birmovancov - po omši stretnutie birmovancov
27.05.2023 Sobota Sobota po 7. veľkonočnej nedeli alebo Svätého Augustína z Canterbury, biskupa (ľubovoľná spomienka)	08:00	TÉMA č. 6: Bartošovce (zdr., B. pož a poďak. pre Václava - 80 rokov - a celú rodinu - č. 87)
28.05.2023 NEDEĽA Zoslanie Ducha Svätého (slávnosť)	07:30 09:00 10:30	Hertník (zdr., B. pož a poďak. pre Jozefa - 70 rokov života - č. 111) Bartošovce (zdr., B. pož a poďak. pre Vladimíra a Šimona s rod. - č. 64) Hertník (za veriacich) 14:00 Hertník - pobožnosť+vyložená S. Oltárna.

RÍMSKOKATOLÍCKA

MÁJ 2023

CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 454

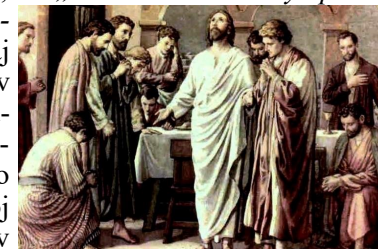

HerBartníček

Keď sa samotný Boh modlí za nás

Evanjeliový text Siedmej veľkonočnej nedele (Jn 17, 1 - 11) prináša úryvok z Ježišovej modlitby vo Večeradle.

Ježišova modlitba - V priebehu storočí 17. kapitola Jánovho evanjelia dostala rôzne pomenovania. Najčastejšie sa používa názov „Ježišova veľkňazská modlitba“. Tento názov sa objavuje už v niektorých patristických komentároch (napr. Cyrila Alexandrijského), pričom sa robí porovnanie s úlohou starozákonného kňaza podľa 28. kapitoly Knihy Exodus. Pán Ježiš je v pozícii kňaza, ktorý sa modlí k svojmu Otcovi. Výslovnú zmienku o úlohe Krista – sprostredkovateľa medzi Bohom a ľuďmi nachádzame v dvoch novozákonných spisoch. Prvým je List Rimanom 8, 34: „A kto ich odsúdi? Kristus Ježiš, ktorý zomrel, ba viac – ktorý bol vzkriesený, je po pravici Boha a prihovára sa za nás?“ Druhým je List Hebrejom 7,25: „Preto môže naveky spasit' tých, ktorí skrze neho prichádzajú k Bohu, lebo žije stále, aby sa za nich prihováral.“ Niekedy sa používa aj označenie „Ježišova rozlúčková reč“, alebo „Ježišov duchovný testament“, ktorý predniesol na záver Poslednej večere. Dôležitou skutočnosťou je, že slová Ježišovej modlitby sú veľmi úzko prepojené s opisom jeho umučenia, ktorý za ňou nasleduje. Pán Ježiš dáva svoj život ako obeť, ktorou posväcuje svojich učeníkov a svet. Máme tu skutočne výnimočný obraz Božieho Syna, ktorý sa modlí k Otcovi za nás. Obraz, ktorý nesie silné známky podobnosti so scénou Kristovej modlitby v Getsemanskej záhrade.

Učenie - Celá veľkňazská modlitba má tri časti. V prvej (verše 1 - 5) sa Kristus modlí k Otcovi. V druhej časti (verše 6 - 19) sa Pán Ježiš modlí za svojich učeníkov. Napokon v tretej časti (verše 20 - 25) sa Boží Syn modlí za Cirkev. Modlitba obsahuje dôležité prvky, ktoré majú charakterizovať každého Ježišovho učeníka. Sú to výrazy: *poznať, osláviť, posvätiť, milovať, zachovávať, zostať, počúvať*. Sú to výrazy, ktoré vystihujú celé poslanie, celú osobu Ježiša Krista a jeho vzťah k nebeskému Otcovi. Čo vôbec znamená učenie? Je to naše vstúpenie do vzťahu hlbokého jednoty, ktorá vládne medzi Otcem a Synom. Pravá identita Ježišovho učeníka je byť vo vzťahu s Otcem a Synom. Je to dielom Ducha Svätého, Tešiteľa. Modlitba začína zmienkou o hodine oslávenia. Ježišova smrť na kríži je hodinou jeho povýšenia. Je hodinou, tzn. rozhodujúcim okamihom pre celé dejiny záchrany človeka, pre ktorý prišiel na svet, aby oslávil Otca a Otec oslávil Syna. Ježišova smrť na kríži je vrcholným znamením.

Tam sa odhaľuje Ježišova identita, jeho láska a napĺňa sa Boží plán záchrany človeka. Boží Syn otvoril pre človeka cestu k Otcovi.

Hlavné témy - Nebohý pápež Benedikt XVI. upozornil na štyri témy Ježišovej veľkňazskej modlitby:

1. Večný život. Pápež upozorňuje, že večný život nie je život, ktorý prichádza po smrti, lebo terajší pozemský život sa pomíňa, a preto nemôže byť večný. Ide o to, aby sme uchopili už teraz skutočný život, ktorý nikto, ani smrť, nemôže zničiť. Ziskava sa prostredníctvom spoločenstva s Ježišom Kristom, ako to pri vzkriesení Lazára on sám prisľúbil: „*Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky.*“ (Jn 11, 25 - 26) Spoločenstvo s Bohom sa stáva aj životom s ním.

2. Zjaviť Božie meno. V Starom zákone v príbehu o horiacim kre Boh zjavuje Mojžišovi svoje meno. Bolo to viac ako slovo, alebo názov. Božie meno znamená, že Boh je prítomný medzi ľuďmi. Keď Izrael vybudoval chrám, aby v ňom prebývalo Božie meno (porov. Dt 12, 11), znamenalo to, že tam prebýva Boh sám. V Ježišovi Kristovi Boh sa skutočne stal človekom a prebýval medzi nami ako nový chrám.

3. Posvätiť pravdou. V 17. kapitole Jánovho evanjelia sa hovorí o trojnásobnom posvätení. Otec posvätil Syna, Syn posväcuje seba, Syn prosí, aby jeho učeníci boli posvätení pravdou. Posvätiť znamená vyčleniť istú vec alebo osobu z bežného života a určiť ju Bohu. Otcovo posvätenie Ježiša je totožné s udalosťou vtelenia. Ak Pán Ježiš posväcuje seba, znamená to rozhodol sa priniesť seba ako obeť Bohu. Do tohto posvätenia majú byť zahrnutí aj jeho učeníci. Nejde len o nejaké obradné posvätenie, ale zapojenie sa do samotného bytia Krista, ktorý je Pravdou.

4. Jednota. Pán Ježiš do svojej modlitby zahŕňa aj budúcu Cirkev. Cirkev sa rodí z Ježišovej modlitby. Je úžasné, že vo Večeradle sme do jeho modlitby už aj my zahrnutí. Prosí, aby sme boli jedno. Jednota Cirkvi nepochádza z tohto sveta a vlastnými silami ju nedokážeme vytvoriť. Vychádza z jednoty Otca a Syna. Jednota Cirkvi je nesmierne dôležitá, aby sa ľudom zjavila pravda (porov. Ježiš Nazaretský, s. 86-104).
(postoj).....

Je utrpenie pre Krista vždy súčasťou nasledovania Krista?

Biblia veľa hovorí o utrpení pre Krista. V dobe, v ktorej bol napísaný Nový zákon, boli Ježišovi nasledovníci často osočovaní vlastnými rodinami a spoločenstvami. Niektoré z najhorších prenasledovaní pochádzali od náboženských vodcov (Skutky 4:1-3). Ježiš svojim nasledovníkom povedal: „Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo“ (Matúš 5:10). Svojím učeníkom pripomenul: „Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa nenávidel skôr ako vás“ (Ján 15:18).

V Druhom liste Timotejovi 3:12 sa píše: „A všetci, čo chcú žiť zbožne v Ježišovi Kristovi, budú prenasledovaní.“ Podobne ako v biblických časoch, aj dnes mnohí kresťania zistili, že verejné vyznanie viery v Krista môže mať za následok uväznenie, bitie, mučenie alebo smrť (Židom 11:32-38; 2. Korint'anom 12:10; Filipanom 3:8; Skutky 5:40). Tí z nás, ktorí žijú v slobodných krajinách, sa pri tejto myšlienke často chvejú, ale cítia sa relatívne bezpečne. Chápeme, že existujú tisíce ľudí, ktorí denne trpia pre Krista, a sme vďační, že my nemusíme. Existuje však len jeden druh prenasledovania?

Ježiš jasne uviedol, čo znamená nasledovať Ho: „Všetkým potom povedal: Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba! Každý deň nech vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by chcel svoju dušu zachrániť, stratí ju. Ale kto stratí svoju dušu pre mňa, zachráni si ju. Ved' čo osoží človeku, keby celý svet získal a samého seba by stratil či poškodil?“ (Lukáš 9:23-25). Naše moderné chápanie slovného spojenia „nech vezme svoj kríž a nasleduje ma“ je často neadekvátne.

V Ježišových časoch kríž vždy symbolizoval smrť. Keď človek niesol kríž, bol už odsúdený na smrť na ňom. Ježiš povedal, že na to, aby ho človek mohol nasledovať, musí byť ochotný zomrieť. Nie všetci zomrieme mučeníckou smrťou. Nie všetci budeme pre svoju vieru väznení, bití alebo mučení. Aký druh smrti mal teda Ježiš na mysli?

Pavol to vysvetľuje v liste Galat'anom 2:19-20: „Ja som však skrze zákon umrel zákonu, aby som žil Bohu. S Kristom som ukrižovaný. Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus. A život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miloval a vydal seba samého za mňa.“

Nasledovať Krista znamená, že zomierame svojmu vlastnému spôsobu konania. Svoju vôľu, svoje práva, svoje vášne a svoje ciele považujeme za ukrižované na kríži spolu s ním. Naše právo riadiť vlastný život je pre nás mŕtve (Filipanom 3:7-8). Smrť zahŕňa utrpenie. Telo nechce zomrieť. Zomrieť sebe samému je bolestivé a je v rozpore s našou prirodzenou náklonnosťou hľadať vlastné potešenie. Nemôžeme však nasledovať zároveň Krista aj telo (Lukáš 16:13; Matúš 6:24; Rimanom 8:8). Ježiš povedal: „Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.“ (Lukáš 9:62).

Pavol pre Ježiša trpel viac ako väčšina ľudí. Toto povedal kresťanom vo Filipách: „Lebo vám je z milosti dané za Krista, nie len aby ste v neho verili, ale aj aby ste za neho trpeli.“ (Filipanom 1:29). Slovo „z milosti dané“ tu znamená „preukázanú priazeň, danú zadarmo ako dar“. Pavol nepredstavuje utrpenie ako prekliatie, ale ako dobrodenie.

Utrpenie môže mať mnoho podôb. Tým, že sa rozhodneme poslúchať Pána Ježiša Krista, sa dostávame do rozporu so svetom. V liste Galat'anom 1:10 sa píše: „Ide mi azda teraz o priazeň ľudí alebo Boha? Alebo sa usilujem zapáčiť ľuďom? Keby som sa ešte chcel páčiť ľuďom, nebol by som Kristovým služobníkom.“ Tým, že sa úzko držíme biblického učenia, sa vystavujeme odmietnutiu, výsmechu, osamelosti alebo zrade. Najkrutejšie prenasledovanie často prichádza od tých, ktorí sa považujú za duchovných, ale Boha si definovali podľa vlastných predstáv. Ak sa rozhodneme postaviť na stranu spravodlivosti a biblickej pravdy, zabezpečíme si, že budeme nepochopení, vysmievaní alebo ešte horšie. Musíme mať na pamäti, že žiadna hrozba utrpenia neodradila apoštolov od kázania Krista. V skutočnosti Pavol povedal, že strata všetkého stála za to, „aby som poznal jeho a moc jeho zmŕtvychvstania i účasť na jeho utrpeniach.“ (Filipským 3:10). Skutky 5:40-41 opisujú reakciu apoštolov po tom, ako dostali ďalší výprask za to, že kázali o Ježišovi: „Zavolali si apoštolov, dali ich zbičovať, zakázali im hovoriť v Ježišovom mene a prepustili ich. Oni odišli pred veľradou natešení, že boli uznaní za hodných znášať potupu pre toto meno.“ Utrpenie v určitej forme bude vždy súčasťou skutočného nasledovania Krista. Ježiš povedal, že cesta, ktorá vedie k životu, je tesná a úzka (Matúš 7:14). Aj naše ťažkosti sú spôsobom, ako sa v malom stotožniť s jeho utrpením. Ježiš povedal, že ak ho zaprieme pred ľuďmi, on nás zaprie pred svojim Otcom v nebi (Matúš 1:33; Lukáš 12:9). Existuje mnoho rafinovaných spôsobov, ako zaprieť Krista. Ak naše činy, slová, životný štýl alebo výber zábavy neodrážajú Jeho vôľu, zapierame Krista. Ak tvrdíme, že Ho poznáme, ale žijeme tak, akoby sme Ho nepoznali, popierame Krista (1. Jána 3:6-10). Mnohí ľudia si vyberajú tieto formy popierania Krista, pretože pre Neho nechcú trpieť.

Často naše najväčšie utrpenie prichádza zvnútra, keď bojujeme o kontrolu nad srdcom, ktoré musí zomrieť vlastnej vôli a odovzdať sa Kristovmu panstvu (Rimanom 7:15-25). Nech už utrpenie prichádza v akejkoľvek podobe, mali by sme ho prijať ako odznak cti a privilégium, že sme podobne ako apoštoli „boli uznaní za hodných znášať potupu pre Jeho meno““. (dobrá zvesť)